

se, at der er noget, der skal nedprioriteres, for at man kan sætte fokus på noget andet. Jeg er fuldstændig enig med hr. Johs. Poulsen i, at gør man noget på naturområdet, så smitter det også af på det enkelte menneske. Men jeg mener også den anden vej rundt, at gør man noget for at nedbringe brugen af kemikalier og hormonforstyrrende stoffer, så hjælper man også naturen, og så behøver man ikke at rense op bagefter.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er faktisk glad for det svar, for det kan jo være en fejlopfattelse. Jeg forstod også på hr. Vesselbos svar til fru Pernille Blach Hansen, at man tilsyneladende ud fra tv-indslag og andet har fået den opfattelse, at der skulle ske en ændret vægtning i indsatsen, således at der måske ville være mindre fokus på fortsat at skabe et bedre naturgrundlag og mere natur. Jeg forstår svaret sådan, og det kan der jo siges ja eller nej til, at det er der ikke. Der er fortsat også i hr. Eyvind Vesselbos og Venstres optik brug for, at der er fokus på udviklingen af vores naturgrundlag og på mere natur.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg ikke nøjes med at svare ja eller nej, for det kræver, at jeg ligesom kvalificerer det ja eller nej. For det, jeg svarer ja til, er, at vi fortsat skal satse på at forbedre naturen, vi skal fortsat satse på, at fiskene ikke dør, og at der ikke kommer for meget kvælstof og fosfor ud i naturen, så vi får iltsvind. Men vi skal samtidig sætte mere fokus på området det enkelte menneske og sundhed. Det giver så den dobbelteffekt, at gør man det, sætter man ind der, får man også samtidig forebygget nogle af de skader, der sker i naturen på grund af de farlige stoffer, på grund af hormonforstyrrende stoffer.

Så egentlig er det her en symbiose. Man får gjort noget på begge områder, og det hjælper så totalt både naturen og miljøet og sundheden.

Formanden:

Så er det fru Pernille Blach Hansen som ordfører.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten for at have sat et spændende emne på dagsordenen. Vi synes altid, det er væsentligt at tage diskussionen om status for Danmarks miljøpolitik og naturens og miljøets tilstand. Som det er ble-

vet nævnt før, er der jo både positive og negative elementer i rapporten. Af det positive vil jeg også nævne et fald i vandforbruget med 40 pct. siden 1990, og at den vedvarende energi nu udgør over 20 pct. af energiforbruget i Danmark.

Men der er jo også en tydelig konkretisering af, at der er nogle tunge miljøproblemer tilbage, nogle tunge miljøproblemer, som der ikke er nemme snuptagsløsninger på, og nogle miljøproblemer, som ofte kræver livsstilsændringer eller lignende, før vi kan løse dem.

Mest af alt ser man jo i rapporten, som også det har været fremme i diskussionen indtil nu, at der er nogle ting, der peger på, at Danmark internationalt set faktisk er et synderland forstået på den måde, at hvis vi ser på, hvor bæredygtigt vores samlede forbrug m.v. er, så er vi et af de lande, der målt pr. indbygger bidrager mest til den globale forurening. Det gælder, når man ser på miljøbelastningen her i landet plus på den afledte effekt i ikke mindst tredje verdenslande, som kommer, når vi køber legetøj, tøj m.v., der er produceret i andre lande.

Kl. 10.45

Samlet set viser det sig jo også, at vi, hvis man ser på de 15 udvalgte indikatorer, som rapporten indeholder, egentlig ligger under EU-gennemsnittet. Vi klarer os altså miljømæssigt samlet set ringere end EU-gennemsnittet. Det gør selvfølgelig, at der her er en stor opgave at tage fat på i det videre forløb.

Kigger man alene på de hjemlige forhold, er der også masser af udfordringer at tage fat på. Partikelforureningen fra dieselmotorerne er klart et af de steder, hvor der er en væsentlig miljødiskussion tilbage. Også den sårbare natur har vi problemer med. 80 pct. af vores naturareal er truet af tilgroning og overgødskning med kvælstof fra luften ikke mindst fra landbruget. Faktisk vokser 63 pct. af de truede planter i Danmark.

Det viser bare, at vi med vores nuværende forbrugsmønster og vores nuværende produktionsmønster faktisk risikerer at ende som et rigt samfund med en fattig natur, hvis ikke vi ret hurtigt begynder at tage nogle yderligere initiativer.

Så der er stadig en række områder, hvor målene ikke er opfyldt, og der er brug for en målrettet indsats. Klima, trafikens forurening, landbrugets miljøpåvirkning, ressourceforbruget osv. Der er brug for en meget mere aktiv politik end den, regeringen fører i øjeblikket.